

شڪارچي

بنويشته-ڪس: آنتون چخوؤ

وگردانه-ڪس: سهيل حيدري (وگردان، فارسي نسخه جي)

ظهر هيسه خفاگيته ۽ داغ. آسمان، اُبر ۽ جي خالي وابه.. بُوخوشته
سبزه، يته دل-گير منظره دَاره؛ آخر اُني واران دگيره، اي سبزه هنده
جان نگيرنه.. بيجار، خاموش ۽ بي-حرکت، عين ۽ خودي يته حادثه
رفاق نيشته-بي، هيسه.

يته چهل ساله پيلاگور ۽ باريڪ شوئه-دار مرکه، يته سورخ ۽
اُربابي وصله-دار تومان پيران ۽ يته پيلاجي چکمه همرا، بي-شتاب ۽
يواش-يواش، گام وگيت ۽ بيجارگه اشکلان ۽ مئنا را هوته پيش شو.
اوقن ۽ راست ۽ را جي يته سبز ۽ دامان ۽ اوقن ۽ چپ ۽ را جي يته آبي
دريا تا افق وارگئنه نابو.. مرکه عرق-بوگوده ديم، سورخاگته. يته
سفيد رنگ شڪاري ڪولا، که گويا يته هديه بو اين ۽ اُرباب ۽ جي، خو
کاس که سر بنا داره. خو چننه که اوقن ۽ مئن يته تلکه دئه شانه، خو
دوش ۽ سر درگئنه ۽ نته شليڪ ۽ ره آماده دولول تفنگ اُني دساگيته؛
۽ خو چوشمانه يته توله بو دُوخته داره که اين ۽ پيش، بوته-زاره
هاموشنه. همه-جا ۽ همه-چيزه، سوکوت بگيته.. ظهر ۽ داغ ۽ هوا،
جاندارانه، جنب ۽ جوش ۽ جي بيگئنه. يک در يک، يته آرام اوقخان،
گوش رسنه:

-يگور ولأسيچ!

شڪارچي جا خورنه؛ خو پوشت ۽ سره، نيگا ڪونه ۽ خو ابرونه
شيڪنه؛ ڀٽه سي ساله زنڪه، داز دساگيٽه، اين ۽ ورجه سبزابونه. ڀٽه
شرم-آلود لبخند، خو لب ۽ سر دائره ۽ خو هخسا ڪونه ڪه شڪارچي
قيافه ڀينه. مرڪه، شوون ۽ جي دس وگيرنه؛ خو تفنگ ۽ لوله، تائي همرا
زمين ۽ را گيرنه ۽ ڪونه:

-پلاگيا توي؟ ايه'ن جي ڪوني؟

-چندته جه امي روستا زنونه'ن، ايجه ڪارگري ڪونن؛ مراني
اوشان ۽ همرام.. ڪارگري ڪونيم يگور ولاسيچ

شڪارچي زيرلب عين ۽ خودي ڀٽه گاو، ماع بوڪوني ڪونه:

-ڪه ايجور..

۽ را دڪنه. پلاگيا ائي اين ۽ دوڀبال سر.. بي صدا ۽ خاموش
حدودا بيست قدمه طي ڪونن. زنڪه، خو مهر-دوڀو نيگا' شڪارچي
شوئه'ن ۽ حرڪتان ۽ سر ۽ ره دوڄنه ۽ ڪونه:

-خيلي زمت بو تره ندهه بوم يگور ولاسيچ.. آخرين باري ڪه
بدنه بوم عيد زمت بو.. او روزون مي ڪوتوم ۽ ره بوماي ۽ او مره جي
بخاستي.. آها، عيد زمت يه توڪ ۽ پا بوماي مي ورجه ۽ خودا دونه

چيٽه حال ۽ رۆزي دآشتي.. مست ۽ پاتيل.. مره فاحشاگيتي، بۆكتۆنى
۽ بيشي.. خيلي تي رفاق بنيشتم.. آندي كه مو چوشم-انتظار بئسام مي
چوشمان سفيدا بۆن.. آه، يگور ولأسيچ.. يگور ولأسيچ، چي وكنه
آخر گاڀي-گلف مره سر بزني؟..

-آخر بيم تي ور كه چي؟

-ايمه چي! مي ور كاري نڊاري اما.. بلاخره خونه هيسه ده..
رسيدگي خانه.. تو صاحبخونه هيسي.. يگور ولأسيچ! پيلاته تلکه
شكار بۆگوده'ي.. يه-پاره بنيش ۽ چوم بزن..

زنکه گونه ۽ ابلهانه خنده ۽ جير ۽ رأ، يگور ۽ جور ۽ ديمه
فاندرنه.. وي قياقه جي معلومه كه احساس ۽ خوش-بختي كونه..

مرکه، بي-اعتنايي سر گونه:

-بنيشم! بد نوگوتي..

ايمه دق ته فيکا دار ۽ مئنا كه کسن ۽ جي چندان فاصله نڊاشتن،
بنيشت ۽ بۆگوت:

-ترن بنيش! چره راسه هيساي؟

پلاگيا ايڇه اڦوسٽر، جايي كه آفتاب-گير بؤ نيشينه و
شرمسار، خوشحالي سر جي، خو کف دس ٻه هرا خو متبسم لب
سره پوشانه. دو دٽه، سوکوت مئن گوذرنه. پلاگيا آهسته گونه:

-کاش يه روز مي ور بومايي..

يگور، خو کله سر ٻه کولا وگيرنه؛ خو پشاني عرقه، خو
آستين ٻه هرا خوشاکونه ايمه آهي کشنه و گونه:

-بييم چي وکه؟ مي همان چي فايده داره؟.. يکي دو ساعت تي
ور بنيشم و مي وقت تلفاکونم که ترن هوايي وکي؟ مو که نوتونم دايم
روستا مئن بئسم.. مي ديل گيرنه.. خوڙ دوئي که مو يته پور-توق آدم..
مي تخت-خاو خا مرتب بوبون، چايي براه بوبون.. مو و احسايي آدمان
هرا بيگدرانم.. خولا صه مي همه-چي و مرتب و تميز بوبون ولي روستا
مئن، يعني تي ور، جوز دوده و فقر ده خبري نيه.. بوخودا آخر بونونم
يه روز روستا مئن دوام بيارم، مثلا آخر يه روز يته قانون بن و مره
مجبوراکونن که حتما خا تي ور بئسم مطمئن بوبو که يا کونومه، تش زخم
يا خوڙه سر به-نيست کونم. مو وچگي جي، نازپرورده زاگ بوم؛ مي
دس دنه، کاري گوده منم.

-ايسه ڪويجه زندگي ڪٿي، يگور ولاسيچ؟

-آرباب ايوانوچ^ٽ ورجه، شڪارچي هيسم.. اٿن^ٽ چاشت و
شؤم^ٽ ره پرنده شڪار ڪونم ولي هيته مره جي اٿنه خوش هنه و مره
بدآشته..

-خوجير شغل نڌاري يگور ولاسيچ.. اي ڪاران، ديگران^ٽ ره
يته سرگرمي هيسه ولي تره ره شغل وڪته..

يگور خو نيڪا' آسمان^ٽ ره دوجنه و پلاگيا گبه قطع ڪونه:

-تره ايجور چيزان حالي نيه، يته دگر زڪه'ي.. هيچوقت نفهسي
که مو چوجور آدي هيسم و تا ابد آني نخائي فهمس.. تو هاويرني که
مو شرور و گومرا هيسم ولي اوشاني که شعور دارن، مره منطقه
بهترين تيرانداز دؤنن. آربابان ايجور چيزانه فهمن و مي خبري روزنامه
مئن بنويشته'ن. شڪار^ٽ مئن، مي موسؤن شڪارچي، دس چرخ نيانه..
آخر شيبي دهاتي شغلان^ٽ خوش نڌارم نوا فکر بوڪوني که مو
نازپرورده هيسم يا تکبر دارم.. دؤني، هو زمت که مو زاڪ بوؤم، غير
از سگ و تفنگ، سرگرمي ده نڌاشتم. هروقت که تفنگه مره جي
هگيتن ماهي-گيري قلابه دشڪسم؛ آخر قلابه مره جي هگيته-بي، خو

دسانه، کاراگئنته نابؤم.. يه مئنا أني دکتە بؤم أسب ۛ مئن.. تا پؤلي مي
دس دکت، بازارانه، جیرجؤر گؤدم و أسب جابجا گؤدم؛ ترن دؤني که
رؤستايي جماعت هين که دکه أسب و شکار ۛ مئن، داز و بيله، به-
کل ياداگونه. آزادي رؤح، آخر آدمي جان دکه ده هيچ جور نشأنه
اؤن ۛ جي رهايي ياتن. أربابانن هيچؤرن: يکي که شؤنه آرتيست وکنه يا
دکنه يته هنر ۛ ديگر ۛ مئن، ده اؤن ۛ فاتحه بؤخؤنده حسابه؛ اؤن ۛ جي
نه کارمند در هنه، نه ملاک. تو، زنکه'ي و اي گبان تره حالي نيه. آدم
خأ ايجؤر چيزان بفهمه.

-مؤ فهمم، يگؤر ولأسيچ

-اگر فهمسي که ده هندي بؤرمه نؤگؤده نأبي..

پلاگيا وگردنه و گونه:

-مؤ.. مؤ که بؤرمه دنم.. گؤنا دأره يگؤر ولأسيچ! يه رؤز أني
مره بدبخت ۛ همراً زندگي بؤکؤني. دوازدأ سال هيسه که تي زنکه'م ولي
يه بار أني ونکته کسن ۛ همراً عشقبازي بؤکؤنيم! مؤ.. مؤ بؤرمه دنم..

يگؤر خؤ بازؤ خارنه و گونه:

-عشقبازي.. توخوسي.. اُمي مئنا كه هيچ عشقي مننه دؤبون..
مگر غير ۛ اينه كه اَمو خالي اسماً مرده و زننه هيسيم؟ مو تي نظر،
وحشي هيسم و تو مي نظر، نفهم. چي گونن: كبتور با كبتور، باز با
باز.. مو يته آزاد و پور-توقع آدم هيسم ولي تو يته كارگر و گولوش-
دؤكون آدم كه چل ۛ مئن وول خورني و هيچ وقت اُني پوشت
راسانوكوني.. آخر مو كئن تي جوفتم؟

پلاگيا بؤرمه-دؤبور گوننه:

-آخر ناسلامتي اَمو مرده و زننه هيسيم.. شومو مره عقد بؤده
دارين.. يگور ولاسيچ!

-اَمو كه اُمي عقد ۛ اختياره نداشتيم.. مگر تره ياداشئه؟ تو و اُ
كنت-سرگي پوليچ ۛ ممنون بي و.. خو ممنون بي.. كنت كه مره و مي
مهارته، شكار ۛ مئن، حسادت ورزنه، يك ماه آزگار شراب مره
بوخورائنه.. مست ۛ آدم اُني كه وي حال و روز مشخص نيه: نا خالي
براحتي اونه زن هندن، اون ۛ دين اُني تونن دگردانن. كنت اين ۛ ره كه
مره جي انتقام بگيره، هقو موقع كه مست و خراو بؤم مره تي عقد در
بيارد.. يعني شكارچئه، يته كرک-لؤنه تميزكون ۛ عقد!.. تو كه دؤنسي مو
مستم چره مي عقد در بؤمأى؟.. تو كه براُني، تونسي مخالفت بؤكوني!

دؤرؤسته كه كرڪ-لؤنه تميزكؤن ۛ خؤش به حال هيسه كه يته
شكارچي عقد در بيه ولي تو تي شعور كؤرا بؤشؤ بؤ؟.. خؤ، ايسه
اين تويي كه عذاب كشي وؤ ونگ زني.. كنت خندنه وؤ تو ونگ زني..
تي سره، ديواره بزن..

سؤكؤت حكمفرما بؤنه. سؤ ته وحشي تؤرينگ، بال-زادؤبؤر
آسمان ۛ مئن رآ گؤذر دؤبؤن. يگؤر، اؤشانه چؤم دؤجنه وؤ هندي كه
نيگا اؤني، تؤرينگ ۛ جي، يته نقطه مبدل بؤنه وؤ دؤردؤران، دامان ۛ
كش ۛ مئن، زمين ۛ سر نيشينه. ايمه يگؤر، پلاگيا فآندرنه وؤ پؤرسنه:
-چؤته گؤذرآني؟

-تابستانان كارگري كؤنم؛ زمستانان آني يته زآك پرورشگا جي
هگيرنم وؤ اؤنه شير هدم. ماهي صدؤخوردہ-بي مي دسه گيره.
-كه ايجؤر..

هنده سؤكؤت برقرار بؤنه. بيجاري سمت ۛ رآ كه تازه وابئن بؤبه،
يته خؤش نوا، گوش رسنه وؤ چندي بعد، قطعابؤنه. هؤا جؤري داغ
هيسه كه خؤندگري ۛ حؤصله آدم ۛ جي گيتن بؤنه. پلاگيا گؤنه:
-بيشنؤوسه'م آكؤلينا ره تازه خؤنه چاگؤده'ي.

يگور، خاموش هيسئه.

-ايچور كه معلومه، شمره اون ٧ جي خوڻ هنه..

يگور كڻ ۽ قوس شونه ۽ اوج هدنه:

-لابد تي سرنوشت هينه! وَا تحمل بؤكوني اونه، يتيم وچه! خو،

زيادي كل-گب بزائم، خوداحافظ.. شانسر خا خوڙه بؤلتو برسائم..

ورسنه؛ كڻ ۽ قوس شونه؛ تفنگه، دوش ٧ سر ننه. پلاگيا اُني ورسنه

۽ آهسته پورسنه:

-بلاخره كئن هني روستا، يگور ولاسيچ؟

-مي همان چي لوزومي داره؟.. اگر هوش دؤبوم هرگز نيام؛ آخر

اُني مست بؤبوم كه به تي درد توخورنم. او زمت كه مست كؤنم،

عصباني ۽ بدقلق بؤنم.. خو، مق بؤشؤم.. خداحافظ!

-خداحافظ، يگور ولاسيچ!

يگور كولا' سر ننه، خو سگه دؤخونه ۽ خو راهه ادامه دنه.

پلاگيا هويجه هيسنه ۽ اون ٧ پؤشته، فاندرنه.. اون ٧ شونه'ن ٧ حرڪته،

ايمه اون ٧ پس قوه، اون ٧ لس ٧ قدمانه. غم ۽ عطوفتي پورمهر، اون ٧

چوشمانه، پوراڪونه.. اون ۽ نيگا، اون ۽ مرکه كشيده اندام ۽ ره لغزته ۽
دسآسینه.. يگور كه گويا اون ۽ نيگا'نه گويي خو پوشت ۽ سر احساس
گود، شوون ۽ جي هيسنه ۽ خو پوشت ۽ سره، نيگا ڪونه.. خاموش
هيسئه اما قيافه داد زنه خانه گي بزنه. پلاگيا، يته شرم-دوبو نيگا همرا
پيش شونه ۽ ملتسمانه اونه فاندرنه. يگور وگردنه ۽ ڪونه:

-وگير! تي شي!

۽ يته يک رقبلي كهنه ۽ پاره-پوره اسکناس دننه اون ۽ دس ۽
شتابان دورابونه. پلاگيا اسکناسه، بي-اخياري چيکاگيرنه ۽ ڪونه:

-خداحافظ، يگور ولاسيچ!

مرکه، اي دراز جاده من، كه ڪمربنده منتهي بوناو، راه دڪنه..
زنکه، رنگ پيرسه ۽ بي-حرکت، خودي مجسمه، خو جا سر هيسئه ۽
مرکه هر يته قدمانه، خو جوشمان ۽ همرا بلعنه. دس-آخر، مرکه
سورخ ۽ پيران، اون ۽ سيا شلوار ۽ همرا دراشين-وراشين خورنه ۽ اون
گام-وگيتنان غيرقابل تشخيص وڪنه ۽ سگ ۽ چڪمه تميز دا نشانه.
خالي اون ۽ ڪولا پيدا' كه اون اتي يگور يک در يک ديچنه راست ۽
ره ۽ ڪولا اتي او سبزه'ن ۽ مئا ناپديد بونه.

پلاگياُ خو پا پنجه سر بلندا بونه تا مگر مردئه-ي ٲ سفيد كولا'
يك بار ٲ ديگر بينه و زير لب پچ-پچ كونه:
-خودا حافظ، يگور ولاسيچ!

پايان

١٨٨٥